

FRIHETEN

Nr. 33.

KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Dagen derpå —

La oss like godt tilstå det med det samme: Vi hadde ventet at aksjonen vår om utmelding av LO skulde føre til større resultater enn dem vi oppnådde. Flere av våre kamerater og beste tillitsmenn sitter inne. Med trussel om standrett og dødsdom har så ansvarlige instanser funnet å kunne la saka falle, særlig da det var klart at Quisling heller ikke denne gangen vilde få i stand noe «riksting». La gå med at skremmelen vel var tomme trusler mer enn alvor. Sjøl nasistene er klar over at de ikke hjelper seg sjøl noe ved å skyte arbeiderne i en industri som bare så vidt hangler og går fra før. Men det er ute i felten at våre tillitsmenn kan gjøre gagn for seg og oss, ikke i fengslelene. Var det martyrenes antall som avgjorde seiren i verden, vilde nasismen ha vært håpløst tilintetgjort før krigen i det hele tatt ble noen krig. Og når det ikke var sørget for at våre tillitsmenn og andre var i sikkerhet, må vi finne oss i at fienden dikterer vilkåra — foreløbig. Men tilstanden er ingen våpenkvil. Vi har forsøkt en framstøyt, og måtte trekke oss tilbake. Men kampen på den faglige front fortsetter like uforsonlig

som før. Vi gjentar det vi skrev forrige gang: Ingen viker frivillig en fotsbredd, men er en stilling først tatt av fienden, trekker alle seg tilbake, bygger ut sine nye stillinger og kjemper uforsonlig videre. De som blir igjen vil bli utnyttet av nasistene i kampen mot sine landsmenn. De vil bli nasismens lakeier. Våre kamerater på hver enkelt arbeidsplass landet over må handle etter dette i hvert enkelt tilfelle. Det går sjølsagt ikke an å gi direktiver her som gjelder alltid og for alle. Det som er felles alltid og for alle er sjølve krigen mot den felles fiende og forsvaret av våre egne kadrer og forfulgte kamerater. Men hver slagmark må ha sin egen slagplan.

Men la oss også fastslå at aksjonen trass i alt ikke var noe slag i lause lufta. Den var likevel en mobilisering av våre krefter, og sjøl om den ikke førte fram, har arbeiderklassen vist både venn og fiende at den offensive vilje er levende som før. Men når vi har måttet trekke oss tilbake for overmakt, denne gangen, så la oss heller ikke utbasunere det som noen seier. Det kan være værre enn noe nederlag. Og det er unødvendig å trøste arbeiderne med at NS alene står maktesløst overfor deres motstand

«Minister» Lippestad og andre nasipamper har fått det travelt om dagen med å forklare arbeiderne ved de forskjellige bedrifter hvor nyttig og nødvendig det er å stå organisert og om alle de «tiltak» NS setter i verk for å bedre arbeiderklassens kår. Slik låter det nå fra skrikhalsene om «organisasjonstvingen» i gamle dager. I de aller fleste tilfeller må alle hans «bedriftsmøter» avlyses av mangel på folk. Så tar han seg en tur opp på bedriftskontoret og bruker kjeft på ledelsen og klubbstyret for sin egen fiasko. Nylig var det tillyst «bedriftsmøte» på Spikerverket. Av arbeiderne

og hat. Det vet vi så godt fra før. Det visste også NS og ba atter sine grønnskledte frender om hjelp. Det er ingen ting å skamme seg over at våpenløse arbeidere kjenner sin begrensning mot en hærmakt som er rustet til tennene og uten hemninger. Vi plages ikke av nederlagsstemning. Det gir bare nederlag som har sin årsak i feighet og motløys, i forvirring og svik. Det er andre nederlag derimot som skjerper kampviljen og herder stridsmennene i ny dyrekjøpt erfaring. Og hva har vår veg vært annet enn slike nederlag i heroisk kampånd og offervilje, uten at de et øyeblikk har knekket oss?

De har herdet oss og gitt oss erfaringer til ny framgangsrik strid. Og vi vilde ikke vært et eneste av disse nederlag foruten. Det skal en gang vise seg at de var de krigskostnader som ble krevet av oss for vår fulle og endelige seier.

Vår kampmoral er ikke svekket, og vi trenger ingen medkjensle. Vi er nye erfaringer rikere og etter et endt slag blir neste framstøyt forberedt.

motte det opp 1 mann, så vidt vi har fått opplyst. Et liknende vellykket møte er holdt på Kabelfabrikken. Det er en ting som framfor alt ligger arbeiderne på hjertet, nemlig litt vederlag for den uhyggelige prisstigninga. Herr Lippestad har aldri vært inne på det. Og av visse grunner vil han aldri komme inn på det heller.

I Paris er det unntagelsestilstand og terror. På to dager er det skutt 186 «kommunister og terrorister» og en rekke «kommunistiske elementer» er deportert. Omlag 5000 er arrestert for «overgrep mot tyske institusjoner». Det hele er satt igang ikke på grunn av «overgrep» fra franskmennenes side, men nervøsitet og løfeligelsesvanvidd hos de tyske og franske nasister. Laval greier ikke å skaffe tyskerne arbeidskraft nok. Han har en bitter konkurrent i sin medforreder Doriot, som også er i krittus hos tyskerne. Så det gjelder for ham å henge i med rakkerijenesten.

På Balkan er det sterk uro mellom de tyske vasallstatene Bulgaria, Romania og Ungarn. Vi meldte forrige gang om sterk uro i Romania. Landet er nå utblødd på østfronten og hatet både mot tyskerne og de andre to nabolanda, som har tatt seg en pust i kampen på Romanias kostnad, luer nå høgt. Ungarske og romanske byer har vært hardt bombet av russerne og bulgarske byer er bombet av «ukjente» fly. Den ungarske forsvarsminister Barthna er gått av som protest mot krigen i øst. Landene hater hverandre jambyrdes slik at von Papen har vært en tur for å ordne opp i striden.

Fra Hellas meldes om en gruppe greske partisaner oppe i fjella som gikk til åtak på en tysk bilkolonne. 30 tyskere ble drept og en mengde krigsmateriell tatt. Også fra Frankrik blir det meldt at liknende partisan-grupper har dannet seg.

General de Gaulle har i London besøkt Tsjekkoslovakias utenriksminister og meddelte at det kjempende Frankrike anså avtalen i München i 1938 for ugyldig. Dermed har nå Frankrike offisielt tatt avstand fra den «demokratiske» sjølmordspolitikken som Chamberlain, Leon Blum og Daladier m.fl. førte og som Østerrikes, Spanias og Tsjekkoslovakias nederlag har ført til verdensoppgjøret i dag. Arbeiderklassen visste den gangen som den vet det i dag at det er på dens idealer det nye Europa bygges. Det er våre sosiale idealer som vinner verden i dag.

Vi får stadig nye meldinger om panikken innom de heimlige nasikretsene over Hitlers krav om soldater til østfronten. Det sitter en rekke «birdmenn» arrestert for å ha nektet å dra østover. Nasipampene sjøl er nå ille ute. De har for drevet en hissig vervepropaganda i tillit til at de sjøl var «uundværlige» på heimfronten. De har nå fått ordre om å pakke sammen og reise sjøl. Ellers må en være forsiktig og ikke overdrive meldingene om fiendskapet mellom NS og tyskerne, da det viser seg at slike meldinger ofte blir demonstrativt utbredt av nasistene sjøl.

Mellom tyskerne har vi også positive beviser på panikkstemning over utfallet på østfronten. I Nord-Norge

har det vært sterke tillop til mytteri mellom soldatene, særlig østerrikere. Det sitter en del i konsentrasjonsleir og enda flere er avvepnet og sendt til tvangsarbeider. Det er tallrike eksempler nordfra på sjølmord og henrettelser mellom soldater som har nektet å dra til østfronten.

Nord-Norge og krigen. At Nord-Norge alltid har stått i skyggen for landet ellers hva samfundsgoder angår, er noe vi vet — men vi vet også at her har den nasistiske demagogi vært riktig frodig. Den har jo hentet slagordet om «russefaren» herfra, og hva skulde de gjøre i dag uten den? Før krigen forsynte Nord-Norge ikke bare vårt land, men hele Europa med fisk. Hvordan er det i dag? Det er slik at en har diskutert spørsmålet fiskerasjonering før landsdelens egne byer! Fiskernes skøyter går i tysk fart, men gjelder det fiske, har en aldri olje til overs. Fiskerne sjøl har heller ingen lyst til å dra opp store mengder, som de vet går til fiende-føde. Fiskerbefolkningen på landet lir vel ingen nød på fisk enda — tyskerne har enda ikke greid å beslaglegge sjøen. Men ellers plyndres landsdelen og folket i skjønn forening av tyskerne og landssvikerne. De rasjonerte varer er aldri så sjeldne som her. Smør, poteter og mel er mange steder bare helgedagskost. I Bodø nektet i vinter arbeiderne all overtid og nattarbeid på grunn av matmangel. Og ingen myndigheter har kunnet tvinge dem enda. Og nå venter myndighetene at tredjeparten av husdyrstanden må slaktes på grunn av formangel. Alt silde- og fiskemel er tatt og jorda har vært uten kunstgjødsel i år. Det skogfattige Nord-Norge plyndres av tyske

materialrekvisisjoner. Søndre Salten er eksempelvis pålagt å skaffe 10 000 favner ved til tyskerne. Sjøl landsviksrne har prøvd å prutte litt her. Gårds- og fiskeredskaper blir rekvirert, i Målselv har de også rekvirert okser og sager. Tuberkulosestilfellene har auket i landsdelen som også før var verst stillet i lægestatistikken. Finnmark er dratt med i krigen uten at en har sørget det minste for sivilfolket. Byene har ikke bomberom, ikke brannmateriell, elendige lægemidler, og sjukehusa er rekvirert. Sivilfolket evakueres uten å ha noe sted å ty hen. I Varde er 300 mennesker tilbake. De øvrige har bodd i telt og skur og hvor det måtte falle seg. Av 379 hus var i juli bare 55 uskadede og brukbare. Andre sterkt krigsherjede steder er Honningsvåg og Kirkenes. Ingensteds virker bolsjeviskremselelele mer komisk på folk enn i Finnmark. Folket har sjøl gitt svar, I vinter kjempet 500 finnmarkinger og nordlendinger på russisk side på nordfronten. Dette er den virkelige norske legion, og den har sia ikke blitt mindre. Nord-Norge er i dag en koloni — At det ikke skal være så i framtia, vil bl.a. de 500 sørge for.

Kjøpmann Meidell Larsen er løst fra sin stilling som varaordfører i Aker, sto det i pressa den 26 sept. Og det finner vi naturlig. Denne rasjoneeringssvindleren sitter nemlig på Bretvedt. Vi skulde ellers hilse fra ham. Han ble satt i eneselle til og begynne med, men huiet og skreik så vilt på Hagelin og Riisnæs at han forstyrret hele anstalten og måtte flyttes.

Samme dag holdt fhv. vinagent von Ribbentropp en stor tale i Berlin for

treimaktspaktens arbeid for å «begrense» krigen, som han sa. Så ga han den interessante opplysning at Sovjetsamveldet i alt hadde tapt 14 mill. soldater. Det er en flott prestasjon av russerne. I siste tyske storoversikten i vår var nemlig de russiske tap i alt 20 mill. I løpet av sommeroffensiven har de altså vunnet tilbake 6 mill. Et par tyske offensiver til og russerne vil være pr. kassa igjen. Bare leit at vi tviler på flere tyske offensiver nå.

Lærerne ved Stabekk høyere almen-skole ble som kjent arrestert i sommer etter en visitt av «føreren» og Jonas Lie. De sitter inne enda, da de apsolutt nekter å gå inn i sambandet. I fengslet har to av dem brutt sammen og gitt etter for presset. Det er lektorene Holo og Greve. De er sluppet ut, og da de skal ha uttalt at også de øvrige har gitt etter, vil vi hermed opplyse at så ikke er tilfelle.

Flere familier i Akershus og andre steder har fått sine eplehager oppmålt av representanter for tyskerne og fått ordre om å levere en viss del av eplehøsten. De har også fått kasser til å pakke eplene sjøl.

Nordmenn som har kommet tilbake fra tysk konsentrasjonsleir har fått rekning fra tyskerne for oppholdet der nede. Vi har flere konkrete eksempler som vi ikke kan omtale av omsyn til vedkommende landsmenn.

Gøhring har kjøpt seg en villa i Appelvik ved Stockholm. Er det rotene som forlater det synkende skip?